

POLITIKERSPØRGSMÅL

Spørgsmål nr.: 073-20
Dato: 21. september 2020
Stillet af: Anne Ehrenreich (V)
Besvarelse udsendt den: 6. oktober 2020

Regionsspørgsmål om Den Regionale Lægemedielkomite (RLK)

Spørgsmål:

I opfølgning af mødet i forretningsudvalget den 15. september 2020, hvor det blev oplyst, at 70 pct. af de 7. principalsager, som den regionale lægemiddelkomite (RLK) havde forholdt sig til var faldet ud til patientens fordel, har jeg et spørgsmål: Jeg vil gerne vide, hvor mange af disse sager, som vedrører lægemidler, som ikke er anbefalet af Medicinrådet? Og ikke mindst hvor mange pct. disse godkendelser udgør af det samlede antal ansøgninger.

Hanne Rolighed er citeret for at have sagt følgende i 2018 (vedlagt):

”Indtil Medicinrådet er kommet med sin vurdering, tager vi kun stilling til individuelle sager. Hvis vores vurdering er, at patienten i en konkret sag ud fra evidensen skønnes at kunne have gavn af behandlingen, vil vi anbefale lægemidlet. Der kan naturligvis opstå en situation, hvor vi har sagt ja til et antal patienter, og Medicinrådet efterfølgende siger nej til det pågældende lægemiddel. Det er et problem, vi er opmærksomme på,” siger hun.

Betyder det, at der ikke bliver taget stilling til ”individuelle sager”, når Medicinrådet har lavet en vurdering? Betyder det, at det er evidensen, som er afgørende? Det giver vel ikke mening ift. 7. princip, da det netop var meningen, at patienter med sjældne sygdomme skulle have mulighed for at få medicin, selvom evidensen er svagere end for de store sygdomme, hvor der er mere evidens?

Svar:

Den Regionale Lægemiddelkomité har vurderet ibrugtagning af lægemidler siden februar 2016. Det drejer sig om ansøgninger om vurdering af ibrugtagning af nye og eksperimentelle lægemidler til enkelte patienter. I ca. 70 pct. af sagerne har lægemiddelkomitéen anbefalet den behandling, som den behandlende læge har ansøgt om. Lægemiddelkomitéen har behandlet 259 ansøgninger (september 2020), hvoraf 33 ansøgninger drejede sig om en vurdering af ibrugtagning af et lægemiddel, som på ansøgningstidspunktet var afvist som standardbehandling til den ansøgte indikation af enten Medicinrådet eller dets forgænger Koordineringsrådet for Ibrugtagning af Sygehusmedicin (KRIS). Ud af de 33 ansøgninger, har taskforcens sagsbehandling resulteret i en anbefaling i 10 af vurderingerne, svarende til 30 pct.

Hanne Rolighed Christensen omtalte i sin udtalelse i Dagens Pharma d. 18. oktober 2018 de forskellige typer af individuelle sager vedrørende ibrugtagning af lægemidler, som taskforcen vurderer. I tilfælde, hvor Medicinrådet har afvist et præparat som standardbehandling, tages der, som det beskrives i artiklen ligeledes stilling til individuelle sager. Tanken er netop, at der kan være individuelle forhold, som gør at man bør give præparatet hos netop denne patient - selvom præparatet er afvist som standardbehandling.